

[Axel Ivan Pedersen.]

forslag delvis har taget hensyn til de ændringer, man var nået til enighed om med den tidligere handelsminister under det omfattende udvalgsarbejde, som fandt sted på grundlag af de i folketingsårene 1955-56 og 1956-57 fremsatte forslag til en lov om ændringer i beværterloven. Det vil i hvert tilfælde lette arbejdet i det kommende udvalg, som inden for en rimelig tid må kunne nå at få lovforslaget grundig behandlet og betænkning afgivet. De to foregående folketingsårs udvalgsarbejde vil ikke være uden betydning i så henseende.

Ud over i det store og hele at henholde mig til mine udtalelser ved de to førstebehandlinger, som har fundet sted i forbindelse med det lige omtalte lovforslags fremsættelse i de to foregående folketingsår, har jeg et par enkelte bemærkninger at gøre ved denne lejlighed.

Den første skal gælde det dristige initiativ, som den højtærede handelsminister har udvist ved at foreslå, at den nugældende lovs § 2, stk. 2 skal bortfalde. Jeg er ikke uenig med ministeren i hans betragtninger om, at den gældende bestemmelse næppe er tidssvarende; men på den anden side må det vel siges, at ministeren ved fremsættelsen af sit forslag i nogen grad har foregrebet begivenhedernes gang, også med virkning ind i næringslovskommissionen, hvoraf ministeren selv har været medlem og derfor kender problemets omfang.

Den samme dristighed kommer i nogen grad også til udtryk i ændringerne i § 8, og jeg hilser disse med tilfredshed; selv om de fremskridt, der er indeholdt heri, kun ligger på dispensationsgrundlaget, åbner de betydelige muligheder for fremskridt på dette ganske specielle område, hvilket i høj grad er i pagt med udviklingen og de ændringer i folks livsvaner, som den industrielle udvikling uvilkårligt fører med sig.

Bestemmelserne vedrørende marketenderivirksomhed er blevet ændret i forhold til de tidligere fremsatte forslag på områder, hvorom der i de tidligere folketingsudvalg var opnået enighed. Dette må hilses med tilfredshed. Med endnu større tilfredshed konstaterer man, at ministeren også har genfremsat sin forgængers forslag om indskrænkninger i marketenderivirksomheden, hvoraf de vigtigste må fremhæves, nemlig

bestemmelserne om, at der ikke må nydes stærkere drikke end øl, og at der ikke kan tilbageholdes i lønnen til dækning for skyld i marketenderiet for stærkt øl, en bestemmelse, som måske — for ikke at give anledning til misforståelse, eventuelt misbrug — bør udvides til at gælde alt konsum, altså også svagt øl, sodavand og mælk, således at man med andre ord ophæver en privilegeret stilling, som nu ligger på linje med skattevæsenets.

På et enkelt område har ministeren opretholdt en ændring i forhold til den bestående lovgivning — en ændring, som jeg mener at vide at der i de tidligere udvalg var stemning for at lade falde. Det er bestemmelsen i lovforslagets § 14, stk. 4, gående ud på, at personer, der driver beværtervirksomhed eller sidder i bestyrelsen for en sådan, ikke kan være medlem af et bevillingsnævn, som har vakt megen utilfredshed i beværterkredse. Bestemmelsens betydning kan diskuteres, men den omstændighed, at beværterstanden mener sig diskrimineret ved den, burde måske give anledning til fornyet overvejelse.

Lovforslagets bestemmelse om, at ministeren for Grønland bemyndiges til efter forhandling med handelsministeren ved kongelig anordning at sætte loven helt eller delvis i kraft i Grønland, må vist anses for meget betimelig.

Jeg kan på mit partis vegne sige, at vi er velvilligt indstillet over for det fremsatte lovforslag, og vi tilsiger vor støtte til et gunstigt udvalgsarbejde, som kan sikre lovforslagets endelige vedtagelse i indeværende folketingsår.

Vagn Bro: Vi har jo nu i de sidste år behandlet forskellige forslag til beværterlov, forslag, som på mange punkter næsten har været ligelydende med det foreliggende, og da vi ved sidste samlings slutning havde opnået enighed på en række punkter, tydede meget på, at vi snart var ved vejs ende. Idet jeg i øvrigt kan anerkende den anskueliggørelse, som kommer til udtryk, navnlig i bilag 1 til det foreliggende lovforslag, hvori man har indredigeret de foreslåede nye bestemmelser i den gældende lov, ønsker jeg dog at føje til, at hvis det ikke lykkes ret snart at nå til enighed om denne lovgivning, må et vist ansvar lægges